

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

UPRS Sodba I U 2084/2018-12

Sodišče: Upravno sodišče

Oddelek: Upravni oddelek

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2020:I.U.2084.2018.12

Evidenčna številka: UP00040681

Datum odločbe: 07.01.2020

Senat, sodnik posameznik: mag. Mira Dobravec Jalen (preds.), Irena Polak Remškar (poroč.), Petra Hočevnar

Področje: BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ - UPRAVNI POSTOPEK

Institut: brezplačna pravna pomoč - nagrada in stroški odvetnika - višina nagrade - nepopolna obrazložitev odločbe - absolutna bistvena kršitev določb postopka

Zveza: ZBPP člen 30, 30/6, 30/8, 40, 40/1. ZOdv člen 17, 17/5. Odvetniška tarifa (2015) člen 27, 27/2. ZUP člen 214

Jedro

Svoje stališče, da je izvajalec BPP v postopku vložil le eno vlogo, ne pa tisto število, za katero uveljavlja stroške, mora organ za BPP prepričljivo argumentirati, tj. pojasniti, zakaj šteje, da gre za eno vlogo (ali zato, ker je bila v fizični obliki vložena ena sama vloga, ali ker je vsebina vlog taka, kot jo ima ugovor, ali morda iz obeh razlogov, ali pa je razlog v čem drugem). Nadalje se lahko nagrada za sestavo obrazloženih dopisov, če po vsebini ne ustrezajo vlogi v sodnem postopku (so pa v postopku potrebni), priznava kot nagrada tudi po 46. členu OT. Po tej postavki se lahko prizna tudi končno poročilo stranki, ki ne more biti zajeto z nagrado za sestavo vloge pred ali med postopkom, saj gre za poročilo, izvedeno po tem, ko je postopek že končan. Ali je ta storitev v posameznem in s tem tudi v konkretnem primeru potrebna in kakšen je čas, potreben za njeno izvedbo, je odvisno od narave in zahtevnosti zadeve. Za kakšno zahtevnost gre, mora ugotoviti organ za BPP in obrazložiti, na čem njegova ugotovitev temelji. Zgolj takšna obrazložitev je namreč v skladu z zahtevami 214. člena ZUP glede obrazloženosti odločbe in omogoča sodišču, da izpodbijano odločitev preizkusi. V obravnavanem primeru je obrazložitev tako pomanjkljiva, da sodišče ni moglo preizkusiti, ali so stroški pravilno odmerjeni.

Izrek

I. Tožbi se ugodí, odločba Okrožnega sodišča v Ljubljani Bpp 2025/2018 z dne 6. 9. 2018 se odpravi in se zadeva vrne temu organu v ponoven postopek.

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v višini 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Obrazložitev

1. Z izpodbijanem sklepom je organ za brezplačno pravno pomoč Okrožnega sodišča v Ljubljani (v nadaljevanju toženka) tožniku kot odvetniku priznal potrebne izdatke in nagrado v višini 143,21 EUR, v presežku pa zahtevek zavrnil.

2. Iz obrazložitve je razvidno, da je bil tožnik kot odvetnik z odločbo št. Bpp 2025/2018 z dne 6. 9. 2018 dodeljen prosilki do brezplačne pravne pomoči (v nadaljevanju BPP) za nudenje redne BPP v obliki pravnega svetovanja in zastopanja pred sodiščem prve stopnje v izvršilnem postopku pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani. Toženka je ugotovila, da je tožnik izpolnjeno napotnico s stroškovnikom vrnil pravočasno in da je priglasil stroške v skupni višini 656,00 EUR. Upošteva vrednost spornega predmeta (21.573,08 EUR) je tožniku na podlagi tar. št. 27/6 v zvezi s tar. št. 18/1 (v nadaljevanju OT) priznala nagrado v višini 300 točk, ki že zajema hkratni predlog za odlog izvršbe, predlog za opravo izvršbe z drugim izvršilnim sredstvom in predlog za oprostitev plačila sodne takse. Ocenila je, da je šlo za eno vlogo, ki predstavlja enotno odvetniško storitev, za katero odvetniku pripada samo ena nagrada. Spremljajoča opravila so po ustaljeni sodni praksi že zajeta v priznani nagradi. Je pa tožniku na podlagi tretjega odstavka 11. člena OT priznala še 2 % pavšalne izdatke za fotokopiranje in poštno ter telekomunikacijske storitve, ki jih je odmerila od polne nagrade 600 točk, kar znaša 12 točk. Glede na to, da je vrednost točke 0,459 EUR, tožnik pa ni zavezanec za DDV, znaša nagrada 143,21 EUR.

3. Tožnik se z navedeno odločitvijo ne strinja in v tožbi navaja, da mu je toženka neupravičeno priznala samo nagrado za sestavo ugovora zoper sklep o izvršbi, čeprav je iz naslova in vsebine vlog razvidno, da gre za več vlog v izvršilnem postopku. Vse vloge so strokovno argumentirane, specificirane in obsegajo tudi več strani, zato so bile potrebne. To velja tudi za predlog za taksno oprostitev, ki je bil potreben, da je sodišče tožnico oprostilo plačila sodnih taks, ta predlog pa se vedno priznava kot samostojno pravno opravilo, tako da bi se mu ta storitev morala ovrednotiti in zanjo priznati 100 točk oziroma ker gre za BPP, 50 točk. Tožnik je z upravičenko do BPP izmenjal približno 10 elektronskih sporočil, imel z njo konference, opravil 5 pogovorov po telefonu in vsaj en sestanek. Zato bi mu toženka morala priznati nagrado za posvet s stranko in pregled zadeve v višini 100 točk oziroma, ker gre za BPP, polovico. Ob koncu postopka odvetnik stranko seznanil z izidom zadeve, zato je upravičen tudi do nagrade za to opravilo. Toženka je odločala arbitrarno, sklep pa tudi ni obrazložen in ga zato ni mogoče preizkusiti. Sodišče se ni izjasnilo, zakaj drugi priglašeni stroški niso bili potrebni. Tožnik je bil v izpodbijanem sklepu diskriminiran pred vsemi drugimi izvajalci BPP, katerim je nagrada, ki jo priglasijo, v celoti priznana. Ker je zaradi svojega poklicnega stanu zastopal brezposelno osebo kot šibkejšo stranko, je očitno diskriminiran, s tem pa je kršen 14. člen Ustave. Sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep odpravi in mu prizna vse priglašene stroške, skupaj torej 327,00 EUR, in podrejeno, da zadevo vrne toženki v ponovni postopek. V obeh primerih naj toženki naloži povrnitev stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

4. Toženka v odgovoru na tožbo navaja, da je bila odmera opravljena pravilno in v skladu z OT. Predlaga zavrnitev tožbe.

5. Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

6. Tožba je utemeljena.

7. Šesti odstavek 30. člena Zakona o brezplačni pravni pomoči (v nadaljevanju ZBPP) določa, da je odvetnik za pravno pomoč po tem zakonu upravičen do nagrade in do povračila stroškov v zvezi z opravljenim delom v višini, izračunani po odvetniški oziroma notarski tarifi in v obsegu odobrene BPP. Odvetnik je dolžan voditi stroškovnik o opravljenih storitvah pravne pomoči ter ga navesti na, ali priložiti k napotnici zaradi obračuna in plačila opravljenih storitev pravne pomoči (osmi odstavek). Nadalje peti odstavek 17. člena Zakona o odvetništvu določa, da je odvetnik, postavljen po uradni dolžnosti, in odvetnik, ki izvaja storitve brezplačne pravne pomoči, upravičen do plačila za svoje delo v višini polovice zneska, ki bi mu pripadal po odvetniški tarifi. V primeru zastopanja stranke po uradni dolžnosti ali v primeru nudenja brezplačne pravne pomoči so morebitni dogovori po drugem odstavku tega člena nični.

8. Z odločbo Bpp 2025/2018 z dne 17. 8. 2019 je bila prosilki za BPP, ki jo je zastopal tožnik, dodeljena redna BPP za pravno svetovanje in zastopanje pred sodiščem 1. stopnje v izvršilnem postopku Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. I 1242/2018 zaradi izterjave 21.573,08 EUR spp. Tožnik je v pravočasni zahtevi za povrnitev stroškov zastopanja z dne 22. 8. 2018 zahteval povračilo naslednjih stroškov izvršilnega postopka: ugovor zoper sklep o izvršbi 800 točk, predlog za odlog izvršbe 200 točk, predlog za opravo izvršbe z drugim izvršilnim sredstvom 200 točk, predlog za taksno oprostitev 100 točk, pregled zadeve in končno poročilo stranki, posvet s stranko: 100 točk, skupaj 656,00 EUR.

9. Iz navedenega izhaja, da tožnik v tožbi uveljavlja deloma drugačne postavke, kot jih je navajal v zahtevi za povračilo stroškov, v kateri je navedel posvet s stranko kot del postavke končno poročilo, medtem ko sedaj uveljavlja, da je posvet s stranko in pregled zadeve (izven končnega poročila) samostojna postavka pred sestavo vlog. Nadalje za določene storitve zahteva višje število točk in sicer 250 in ne 200, kolikor je zahteval v zahtevi. Izvajalec BPP je pristojni strokovni službi za BPP dolžan predložiti izpolnjeno napotnico v 15 dneh po opravljeni storitvi (prvi odstavek 40. člena ZBPP). Po presoji sodišča gre za prekluzivni rok, tako da dodatnih stroškov ali višjega zneska nagrade kasneje ni dovoljeno uveljavljati. Še posebej pa drugačne nagrade oziroma povračila stroškov ni mogoče uveljavljati (še) v upravnem sporu. V upravnem sporu namreč stranke ne smejo navajati dejstev in predlagati dokazov, če so imele možnost navajati ta dejstva in predlagati te dokaze v postopku pred izdajo akta (tretji odstavek 20. člena ZUS-1). Enako mora veljati za zahtevke, ki niso bili predmet presoje v upravnem postopku, saj o njih ni bilo dokončno odločeno. Zato so tožbene navedbe v tem delu neutemeljene.

10. Nagrade za zastopanje v izvršilnem postopku določa 27. člen OT. Po 2. točki 27. člena se za ugovor zoper sklep o izvršbi prizna 50 % iz tarifne številke 18, v tem primeru torej 300 točk, kolikor je toženka tožniku tudi priznala. Ni pa mu priznala zahtevane nagrade za druge priglašene vloge in sicer z obrazložitvijo, da postavka 300 točk zajema hkratni predlog za odlog, predlog za izvedbo izvršbe z drugim izvršilnim sredstvom in predlog za oprostitev plačila takse.

11. Iz citiranega določila OT izhaja, da se, drugače kot po prej veljavnem Zakonu o odvetniški tarifi¹, vsaka vloga vrednoti posebej. Za vloge v izvršilnem postopku na prvi stopnji odvetnikom pripada: - 25 % iz tarifne številke 18, vendar ne manj kot 50 točk, če gre za izvršbo za uveljavitev denarne terjatve na denarno terjatev dolžnika; - 50 % iz tarifne številke 18, če gre za izvršbo za uveljavitev denarne terjatve na premične stvari; - 75 % iz tarifne številke 18, če gre za izvršbo za uveljavitev denarne terjatve na terjatev, da se izročijo ali dobavijo premične stvari ali da se izroči nepremičnina, ali na druge premoženjske ali materialne pravice, ali na nepremičnine, ali če gre za izvršbo za uveljavitev nedenarne terjatve. Odločilna sta torej število in vrsta vloženih vlog.

12. Svoje stališče, da je izvajalec BPP v postopku vložil le eno vlogo, ne pa tisto število, za katero

uveljavlja stroške, mora organ za BPP prepričljivo argumentirati, tj. pojasniti, zakaj šteje, da gre za eno vlogo (ali zato, ker je bila v fizični obliki vložena ena sama vloga, ali ker je vsebina vlog taka, kot jo ima ugovor, ali morda iz obeh razlogov, ali pa je razlog v čem drugem). Nadalje se lahko nagrada za sestavo obrazloženih dopisov, če po vsebini ne ustrezajo vlogi v sodnem postopku (so pa v postopku potrebni), priznava kot nagrada tudi po 46. členu OT. Po tej postavki se lahko prizna tudi končno poročilo stranki, ki ne more biti zajeto z nagrado za sestavo vloge pred ali med postopkom, saj gre za poročilo, izvedeno po tem, ko je postopek že končan. Ali je ta storitev v posameznem in s tem tudi v konkretnem primeru potrebna in kakšen je čas, potreben za njeno izvedbo, je odvisno od narave in zahtevnosti zadeve. Za kakšno zahtevnost gre, mora ugotoviti organ za BPP in obrazložiti, na čem njegova ugotovitev temelji. Zgolj takšna obrazložitev je namreč v skladu z zahtevami 214. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) glede obrazloženosti odločbe in omogoča sodišču, da izpodbijano odločitev preizkusi. V obravnavanem primeru je obrazložitev tako pomanjkljiva, da sodišče ni moglo preizkusiti, ali so stroški pravilno odmerjeni. Pri tem sodišče še dodaja, da tudi ne drži, da so spremljajoča opravila po ustaljeni sodni praksi, ki je toženka v obrazložitvi sicer ne navaja, zajeta v že priznani nagradi².

13. Ker je torej obrazložitev izpodbijanega sklepa tako pomanjkljiva, da ni mogoče preizkusiti pravilnosti odločitve o priznanju stroškov (7. točka drugega odstavka 237. člena ZUP), je sodišče na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbi ugodilo, izpodbijani akt odpravilo in zadevo vrnilo organu, ki ga je izdal, v ponoven postopek. Ker je bilo že iz izpodbijanega akta očitno, da je potrebno tožbi ugoditi, je sodišče v skladu s prvo alinejo drugega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave.

14. Sodišče v tej zadevi ni odločalo v sporu polne jurisdikcije, kot je predlagal tožnik, saj v konkretnem za to niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1: podatki postopka tega ne omogočajo, tožnik težko popravljive škode niti ne zatrjuje, narava stvari v danih okoliščinah konkretnega primera pa tudi ne zahteva odločanja sodišča o tožnikovi upravičenosti do nagrade. Sodišče še dodaja, da iz 2. člena ZUS-1 sledi, da odloča v upravnem sporu o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v pravni položaj tožnika. Upravni spor torej pomeni sodni nadzor nad akti navedenih organov, ne pa prevzemanja njihovih funkcij. Sodno odločanje o pravici lahko nadomesti upravno odločanje le v primerih, ko bi drugačen način odločanja pomenil nedopusten poseg v pravico do sodnega varstva.

15. Ker je sodišče tožbi ugodilo, je ugodilo tudi stroškovnemu zahtevku tožnika, ki je v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku po Pravilniku o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Zadeva je bila rešena na seji in tožnika je v postopku zastopala odvetnik, zato se mu priznajo stroški upravnega spora v višini 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika), povečani za 22 % DDV (pooblaščenka tožnika je zavezanica za DDV), kar znaša 62,70 EUR, skupaj torej 347,70 EUR. Stroške je dolžna povrniti toženka v roku 15 dni od vročitve te sodbe. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika). V skladu z ZST-1 bo sodna taksa vrnjena tožniku po uradni dolžnosti.

-----
¹ Glej št. 3466 podpoglavja 4.6. Tarife po Zakonu o odvetniški tarifi

² Glej IV U 60/2013 z dne 16. 1. 2014, I U 1408/2016 z dne 8. 6. 2017, II U 58/2016 z dne 5. 10. 2016

Datum zadnje spremembe: 27.07.2021